Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (B. É.)

Cím: A fővárosi könyvtárak

Forrás: Könyvtáros

(Hely) | 1969. nov. (Idő) | (Köt. v. fűz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 027

Hely

Idő "1969"

Személy

Helyszám

gálatával folytatjuk.

Tóth Dezső

027

A fővárosi könyvtárak a fizikai dolgozók gyermekeiért

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár egy évvel ezelőtt hirdette meg a fizikai dolgozók gyermekeit támogató mozgalmát. Az első esztendőben szerzett tapasztalatok megvitatására az idei tanév elején újra összegyűltek a kerületi gyermekkönyvtárosok és azok a pedagógusok, akik az együttműködésre készek voltak.

A megbeszélésen elhangzott felszólalásokból nem csupán az első év eredményeinek mérlege alakult ki, de felmerültek mindazok — az FSZEK akcióján túlmutató — kérdések is, melyek a fővárosi gyermekek olvasóvá nevelésének szorongató gondjai.

A könyvtárakban folyó többféle foglalkozás és a könyvtárosok áldozatkész munkája valóban nagy segítséget nyújtott sok tehetséges gyermeknek, azonban ahhoz, hogy ez tömegméretekben érezztesse hatását, a pedagógusok és a könyvtárak sokkal nagyobb együttműködésére volna szükség. *Dobos Piroska,* a kerületi könyvtárak osztályvezetője hangsúlyozta, hogy a pedagógusok jobban ismerik a gyermekeket, ők tudják, kinek mennyi a szabad ideje, milyenek a képességei, milyen irányításra van szüksége. Tájékoztatásuk nélkül a könyvtáros nehezen boldogul. A könyvtáros viszont más oldalról látja ugyanazt a tanulót — az ő tapasztalataiból a pedagógus nyerhet sokat. Kettőjük kapcsolata a könyvtárba még nem járó gyermeket is biztonsággal tölti el, könnyebben legyőzi gátlásait, ha tudja, hová menjen, kihez forduljon, ha tanára meghatározott személyhez küldi, eleinte pontosan meghatározott könyvekért. Az iskolai könyvtár — még ha van és működik is — szertárszerű, segédeszköz jellegű, a közművelődési könyvtár azonban új helyzetet teremt: aki ott megtanulja az önálló eligazodást, az iskolában is talpraesettebb, öntudatosabb.

A vita során fölmerült az a fontos gondolat is, hogy a fizikai dolgozók gyermekeit nem csupán és kizárólag a továbbtanulás érdekében kell fokozott figyelemben részesíteni, hiszen akkor néhány tehetséges tanuló kiválasztásáról lenne csak szó — erre is szükség van —, de azok is gondoskodásra szorulnak, akik nem lesznek majd értelmiségiek, ám, hogy művelődő, olvasó emberek legyenek — megvédve az esetleges züllés veszélyeitől —, az mindenképp célunk.

Révész Ferenc, az FSZEK igazgatója zárta le a megbeszélést: Miközben a könyvtárosok — igen helyesen — fokozott erőfeszítéssel fáradoznak a fizikai dolgozók gyermekeiért, azon kell gondolkoznunk, hogy miként lehetne a főváros gyermekeinek könyvtári ellátását — az eddiginél sokkal jobb ellátását — új alapokra helyezni. (B. É.)